

deres Tid, nemlig Kjøbstadsbrandeviinsbrænderne, fordi de hidtil ikke have været beskattede efter Tid, men efter hver Brænding. Det, som imidlertid i Særdeleshed er det Betænkelige ved Forslaget, er mindre den Tid, man afsætter Brænderiernes Brænderne, end det, at man derved, deels for de Landbrænderiers Bedkommende, der ligge langt fjernede fra de Kjøbstæder, hvor Toldopsynet er tilstede, og deels for de Brænderiers Bedkommende, der fortrinsvise ville vedblive at lade sig beskattede efter Tid, istedetfor efter Driftsplan, admitterer, at det er muligt, at der kan være nogen Handling, som hører til Mæskningen, — her er det de forberedende Foranstaltninger ved at mæske og sammensætte og omrøre i Formæskekarret, istedetfor i det egentlige Mæskekar, altsaa Forberedelsen af den hele Mæskningsproces, — som kan foregaae inden den Tid, fra hvilken Afgiftens Erlæggelse er beregnet at skulle begynde. Det bliver i flere Tilfælde meget vanskeligt for Controlopsynet at modvirke, at det ikke misbruges, og jeg kan i Dieblisset ikke oversee, til hvilke Følger det kan føre, fordi det nemlig er afvigende fra hvad der hidtil har fundet Sted. Noget, som jeg ogsaa troer taler for at lade det blive ved Lovudkastet, er, at man hidtil i Landbrænderiernes Beskatningsystem ikke har kjendt den Ændring i Brænderiernes Favør, som den ærede Forslagsstiller vil have indført. Det forholder sig heller ikke rigtigt, naar den ærede Forslagsstiller har søgt, ved en Argumentation fra Lovudkastet, at bevise, at det ikke skulde have været dets Mening at forhindre dette, thi jeg troer dog, at det fremgaaer temmelig klart, netop af § 15, hvortil Ændringsforslag er stillet, at det ikke er saa; det hedder nemlig deri: „naar et Brænderi eller et hidtil forseglet eller af nyt anskaffet Mæskekar ønskes sat i Gang, skeer Anmeldelse herom og Afgiftseddel løses ved det Toldsted eller Brændericon-trolsted, hvorunder Brænderiet hører, forinden Mæskning eller nogensomhelst anden til Brænderiernes henhørende Handling maa foretages, være sig i Mæskekarrene selv eller i Hjælperedskaberne“. Jeg troer dog, at, naar disse Ord læses i deres Sammenhæng, saa maa det klart fremgaae, at ikke Andet har været

Lovgiverens Mening end at, naturligtvis ikke den Omstændighed, at Afgiftsedlen er løst, men den Omstændighed, at Afgiftsedlen er løst fra et vist Tidspunkt, er det, der skal komme i Betragtning, for at legalisere Noget af Mæskningsprocessen, det være sig i Mæskekarret selv eller i Hjælperedskaberne. Imidlertid kan jeg forsikre, at det saaledes har været Tilfældet med Landbrænderierne, og jeg troer derfor, at der kunde være god Anledning til at lade det blive ved hvad der hidtil har været gjældende, og det saameget mere, som det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse som den, der her er foreslaaet, netop vil modvirke det Maal, som den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne fremstillede som det ønskelige, nemlig at man saameget som muligt faaer Brænderiernes til at lade sig beskattede efter Brænding eller efter Driftsplan, og ikke efter Tid; naar man saaledes lægger nogle Timer til, mod hvad der hidtil har fundet Sted, til hver Brændings Tidsførelse, begunstiger man netop Erlæggelsen efter Tid, hvortil man ikke resisterer det Mindste ved at undlade denne Begunstigelse, fordi vedkommende Brænderiernes da have den Udvei, som de hidtil ikke have haft paa Landet, at kunne, naar de finde sig brøstholdne ved den Tid, Lovgivningen hjemler, lade sig beskattede efter Driftsplan eller, hvad der omtrent er det Samme, efter Brænding. Derfor troer jeg, at det under disse Omstændigheder vil være sikkest, i den Henseende at lade det blive ved Lovudkastet, fordi der ikke er Noget, som kan føle sig forurettet, da han, som sagt, altid har den Udvei, som er ham hjemlet ved det igaar vedtagne Ændringsforslag, der ogsaa stemmer med det, som staaer i Lovudkastets § 17.

Otterstrøm: Jeg kan ikke nægte, at den Forandring, som er skeet i Lovudkastet med Beskatningen efter Driftsplan, noget forandrer Sagen, men jeg kan desuagtet ikke indsee bedre, end at, naar der virkelig udfordres et saadant Tidrum, som jeg har angivet til at fuldføre en Brænding, saa bør Loven ogsaa forklares saaledes, som hensigtsmæssigt er, og det er fuldkommen vist, at, naar man ikke tilstaaer Brænderiernes at begynde Forarbejderne før det Klokket, Afgiftsedlen lyder paa, saa